

Isclé Batallé, un botiguer alegre i tranquil

Amb la seva dona, Rosa Soler, va fundar a Vidreres l'establiment en què ja treballa la tercera generació.

Isclé Batallé era un home que sabia de comptes. Fins als 98 anys, s'ha mantingut al peu del canó i cada dia, a la rebotiga de l'ultramari que a principi dels anys quaranta va obrir juntament amb la seva esposa, Rosa Soler, com un establiment de pinsos i granes. Hi repassava factures i mostrava un cert orgull quan explicava que la seva botiga, a part de les carnisseries, era l'única que s'havia mantingut a Vidreres. Fill de can Batallé de Maçanet de la Selva, va fer la guerra al front de Guadalajara pel bàndol republicà i després de passar per un camp de concentració proper a Madrid, quan va tornar a Catalunya, es va casar a Vidreres i es va dedicar a traginar blat pels pagesos de la comarca fins que van obrir l'establiment, on, segons les pròpies paraules "primer no teníem res per vendre". El matrimoni es va dedicar al comerç del blat i civada fins que els clients els van començar a preguntar si tenien sabó i oli, i va ser així com amb una balança d'aquelles que anava amb peses van començar a servir nodriment pels animals, més tard, carbur, i va

començar la vida d'un dels establiments més coneguts de Vidreres.

També es va dedicar al transport, i recordava que el primer camió que va comprar havia estat de Joan March i que es va estimbar a les baixades de Begur. De caràcter tranquil i dotat d'un gran sentit de l'humor, serà enterrat avui a les deu a l'església de Vidreres.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 06-02-2012 Pàgina 60

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/503706-isclé-batalle-un-botiguer-alegre-i-tranquil.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss